

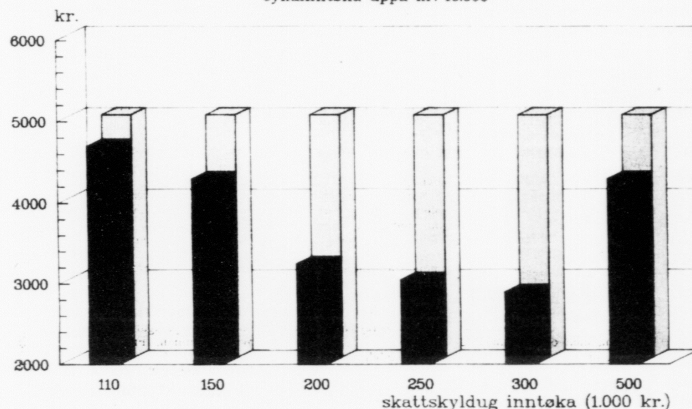
Talva 2: Marginalskattalættan eftir uppskoti (17% kommunuskattur)

maður	skattsk. innt.	Eykainnteka 10.000 kr.			
		avlop eftir skatt. nú	avlop eftir skatt. uppskot	skatta-lætti	(herav bundin uppsparing)
A	110.000	4.700	5.000	300	(300)
B	150.000	4.300	5.000	700	(500)
C	200.000	3.250	5.000	1.750	(700)
D	250.000	3.050	5.000	1.950	(700)
E	300.000	2.900	5.000	2.100	(700)
F	500.000	4.300	5.000	700	(700)

Henda talvan er lýst við persón A, hvussu meira eftir til sín sjálvs, um stabbarnir fyrir hinar persónir B, C, D, E og F. Henda talvan er lýst við persón A, hvussu meira eftir til sín sjálvs, um stabbarnir fyrir hinar persónir B, C, D, E og F.

Broyting av marginalskatti

eykainnteka uppá kr. 10.000

P/F Grannskodarafelagid C.V. Weihe

— at skattgjalddarin verður eggjaður at finna upp á skattasniðir.

Her á landi kenna vit framvegis hækkingi skattatryst. Vanliga gongdin í inntøkumynstrinum (saman við prís-gongdini), førir við sær, grundað á fasta vakstrarstigan í landsskattinum, at skattatrystið er hækkingi.

Harafturat kemur so tann bundna uppsparingin. Hetta er, sum sagt, ikki ein skattur, men kenna fólk tað sum so, tí hon, eins og skatturin, verður drigin frá, áðrenn lönin verður goldin.

Samanumtikið verður minni og minni eftir til skattgjalddaran, tá skattur (og bundin uppsparing) er drigin frá.

Í sambandi við stóðugt hækkingi skattatryst her á landi, koma vit við einum uppskoti um hvussu skattirnir kunnu lækka og

somuleiðis visa vit á, hvussu tað almenna kann figgja inntøkumiss í samband við eina tilika broyting í skattaskipanini, við samstundis at steðga rentuspekulationini, verður sagt í uppskotinum frá P/F Carl Vilhelm Weihe og viðari, at eftir okkara metan áttu vit at fingið eina lutfallsskattning (proportionalbeskatning), og eftir okkara tykki átti eisini at verði miðað eftir einum skattalofti upp á 40% (og ikki 50%), soleiðis sum vit siggja gongdina í øðrum lendum.

Landstýrið arbeiðir við meira viltgangandi broytingaruppskotum til skattalógina. Vit visa nú á, at tað ber til at fáa ein stóran part av fyrinum frá eini umfatandi skattabroyting, bert við at gera eina broyting av marginalskattinum.

Ætlanin við bundnu uppsparingini var frá

byrjan at røkka tvey mál, at fáa pening í landskassan (serliga bundna uppsparingin fyrir 1989) og at tálma nýtsluna. Nú sæst, at búskaparpolitikkur landsstýrisins virkar tálmandi á nýtsluna hjá fólki, og tí kann sigast, at bundna uppsparingin longu hevur gjørt sitt arbeiði: í hesum er landsstýrið komið á mál. Í dag kann visast á fleiri búskaparligar grundir til at taka av bundnu uppsparingina.

Grundarlagið undir uppskotinum

Aftanfyrir hetta uppskotið, um at lækka marginalskattin, liggur sjálvandi stórt og nágreiniligt arbeiði. Her er roknað út og greinað sundur (analyserað) hvørja ávirkan ein lækking í skattinum fær. Tað, sum her er skrivað, er ein stuttur samandrættur, men niðurstøðan er greið: Skattaskipanin er í dag við at ríða undan okkum, og tí skal okkurt gerast. Okkara uppskot visir hvussu ein stórtur partur av trupulleikunum kann loysast innan sera rimuliga tíð.

Um áhugi er fyrir tí, vildu vit fegnir vist politisku myndugleikunum stórri og nágreiniligi tilfar hesum viðvíkjandi, verður at enda sagt í uppskotinum frá P/F Carl Vilhelm Weihe til Landsstýrið viðvíkjandi lækkingini av tí persónliga skattinum.

Áheitan

Tað hevur verið at hoyrt, at Landsrætturin skal koma til Føroya nú í apríl mánaða, sum vanligt at viðgera dómur, sum skotnir eru inn fyrir hægri rætt.

Summir av hesum dómum, sum feldir eru í Føroya Rætti í sambandi við brot á lógina um euforiserandi evni (rúsevni).

Sum heild skal sigast, at Føroya Rættur hevur tikið hesi málini sera álvarsliga og dømt harðastu revsing innanfyri lógarinnar karm. Við øðrum orðum hevur Føroya Rættur gjørt sitt til at verja samfelag okkara imóti tí rúseitri, sum við síni herferð oyðileggur alt rundan um seg í vesturheiminum bæði menniskjaliga og sálarliga.

lesarabrøv

Tað skal verða mín vón, at Landsrætturin ikki kemur til Føroya fyrir at broyta hesar dómur til linari revsing, og at hann ikki í okkara landi, sum er so lítið og sárbart, fer at brúka til sammetingar danskar dómur, tí tað vita øll, at í Danmark verða sjálvt »smáar« nógdir av rúsevnum ikki tiknar rættliga alvorliga, tilverri, hugsa bara um, hvussu tað gongur fyrir seg í Christiania, hvar søla og brúk av rúsevnum er nærum lóglig.

Tað hevur eydnast myndugleikum okkara, politii og tollvaldi, at halda misnýtsluni av rúsevnum nærum burtur v.m.a. hjálp í dómum hjá Føroya Rætti, og tøkk fái teir fyrir tað.

Eg skal tí heita á dómsvaldið (Landsrættin) um at vera við, innan fyrir lógarinnar karmar, at halda hesum rúsevnum burtur frá ungdomi okkara, við at staðfesta og í onkrum føri herða dómur hjá Føroya Rætti fyrir innsmugling og nýtslu av rúsevnum.

Tað skal tí metast sum ein vanlukka, um Landsrætturin fer at brúka vanligt »dansk praksis« í viðgerð av dómum av hesum slagum her heima hjá okkum.

borgari.

250 glaðir pensionistar til hugnaløtu í »Eydnuník« á Oyrabakka

Týskvöldið 3. apríl kl. 18.00 gekk streymurin av pensionistum inn í »Eydnuna« til hugnaløtu. Hugskotið var komið frá teim fyra pensionistafeløgum í Eysturoynni. Umframt tey 250 úr feløgum teirra høvdu tey bjóðað 2 umboðum fyrir hvørt pensionistafelag í landinum.

Tað var ein sonn frægð at siggja øll hesi, sum í sínari tíð høvdu borið samfelagsbjálkan, hvør á sinum øki.

Pensionistar eru altíð stundisligir; tú nýtist ikki at biða eftir teim, longu eitt korter yvir seks vóru øll sessað, og fyrireikarinn fyrir pensionistafelagið í Sunddalagnum bjóðaði vælkominn, og sungin varð sangurin: »Fagurt ert tú fosturlandið«. So kom matur á borð, sera áttiligt smurt breyð, kaffi ella te afturvíð. Tað er ikki sum at siga tað at borðreiða fyrir so nógvum fólki; men har høvdu tey, sum stílaðu fyrir, fingið ein hóp av blaðungum fólki at bera á borð — bæði gentur og dreingir. Hetta gjørdi alt so hugnaligt, og ikki var sørt, at onkur hugsaði um, tá ein sjálvur var ungur og kundi renna so lættur.

Tá liðugt var at eta, varð skipað fyrir undirhaldi: Onkur segði »eina stuttliga«. Tveir sera fittir, ungir skemtarar framfórdu okkurt aktuelt skemt — vit sótu við tár-um í skellilátri. Lísín var ein álvarsamur monologur um eina kvinnu á ellisheimi, hvussu hon treivst

o.s.fr. Nøkur pør, sum í vetur hava gingið til gamlan dans hjá Rothu Rubeksen, komu á pallin og dansaðu fyrir okkum. Lán'sier í fimm pørtum, Santa Bernhards vald og Gey Gordon. Hetta var sera áhugavert og fingur hesi eisini dunandi handaklapp.

Í meðan prátað var komu hesu ungu við kaffi og smákakum, samstundis vóru nakrir lutir seldir. Sungið var óført og hollin darraði av kæti yvir teir nógv, góðu fosturlands-sangir, vit eiga.

Aftaná, at felagini høvdu borið heilsur, las Karl Andreassen av

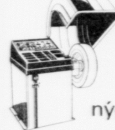
Strondum »Terje Vigen« uttanat. Síðan rungaði sangurin »En sjöman álskar havets våg« um alla hollina, og tað var ikki sørt, at hesi eldru høvdu hug at taka undir armin á hverjum øðrum og vaggja.

Nú var liðið nakad út, og fólk høvdu hug at fara, og tá Karl Weihe hevði havt eina stutta andakt, var sangurin: »Nú dagurin at enda er«, sungin sum ein lovspran frá 250 pensionistum.

Jú sanniliga! Eitt sera væleydnað hugnakvöld til stórt rós fyrir tey, sum høvdu fyrireikað. Takk fyrir!

Óli Dahl

Summarið nærkast, og píkadekkinu skulu av

Tað klára vit við spildurnýggjum maskinum.

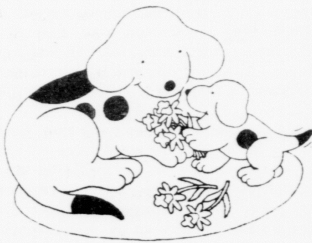

Umframt at hava opið út á kvøldið, fara vit eisini at hava opið hvønn leygardag kl. 10.00 til 17.00. Tú fært ein kaffimunn meðan tú biðar.

P/f BILRØKT

v/ Simun í Dali

Akranesgøta 11 - Tórshavn
Tlf. 155 56 - Fax 155 57

Flek fær eina systur NÚ 48.-